

Důstojná a radostná slavnost u svatého Mikuláše ve Fryštáku

20. leden 2001 se zapíše do kroniky městečka Fryštáku i olomoucké arcidiecéze jako významný den. Ve farním chrámě sv. Mikuláše ve Fryštáku se po pontifikální mši svaté, kterou obětoval olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner spolu s 35 kněžimi, převážně salesiány,

sobí v člověku. Čím tento kněz a vychovatel působil na druhé, byla především jeho osobnost. Především čerpal z modlitby a zbožnosti a vidíme u něho zbožnost skutečně upřímnou a velikou. Jako příklad mohou posloužit výpovědi svědků, kteří byli přítomni okamžiku, kdy

chali nám své svědectví. Žijeme v zemi světců.

Po ukončení všech výpovědí a svědectví a uzavření protokolů se čeká na Boží znamení, na zázrak. Úctu k služebníkům Božím církev neorganizuje, čeká spíše na to, jak to vidí Boží lid, který odedávna sám rozhoduje svou úctou, důvěrou a prosbami o přímluvu. To je první otázka, když se má s procesem začít.

Až dojde k mimořádnému vyslyšení, které je prokazatelně lidsky nevysvětlitelné, biskupská komise i Svatý otec podpisem dekretu uznají toto mimořádné vyslyšení. Don Stuchlý je příkladem prostoty, důslednosti a svědomitosti, pracovitosti a dokonalého sebeovládání, ctností pro dnešní mládež a svět tak potřebných. Prosme, aby Don Stuchlý našel hojné následovníky, kteří půjdou ve šlépějích jeho praxe i jeho svatosti.

Po mši svaté uvedl vlastní akt ukončení diecézního procesu a podepsání protokolů Mons. Jaroslav Němec. Jedná se o shromážděná přísední svědectví a dokumentaci ohledně života, ctností, pověsti svatosti a obecně i o zázraky našeho kandidáta svatosti, jak to vyžaduje Kongregace pro

Biskupský delegát Mons. Dr. Jaroslav Němec představuje šest svazků dokumentace procesu

svatořečení v Římě. Shromážděná akta a dokumentace tvoří šest svazků o 1 500 stranách. Konalo se 39 zasedání a bylo vyslechnuto 30 očitých svědků a čtyři odborníci. Z dokumentace vyplývá, že Don Stuchlý byl mimořádně poslušným nástrojem Boží Prozřetelnosti. Byl to člověk plný zdravého životního optimismu. Byl mimořádným vzorem řádného plnění každodenních povinností, což obzvláště zdůrazňují poslední papežové. Don Stuchlý se naučil uvádět do praxe všechny křesťanské ctnosti a vedl také mládež ke svatosti a dokonalosti. Hlavní roli v jeho duchovním životě hrály modlitba, svatosti, především svátost smíření a Eucharistie

Pokračování na str. 2

Přivítání otce arcibiskupa ve fryštickém kostele

uskutečnil slavnostní akt podepsáním protokolu o ukončení diecézního procesu blahořečení služebníka Božího P. Ignáce Stuchlého. Po něm bude následovat předání dokumentace a svědectví o životě a ctnostech tohoto prostého kněze, který zemřel v pověsti svatosti v nedalekém Lukově v roce 1953, posvátné Kongregaci pro svatořečení v Římě.

Kostel svatého Mikuláše se zcela zaplnil věřícími, mezi kterými bylo i mnoho těch, kteří přijeli z daleka, z Brna, Prahy, Ostravy, Olomouce a dalších míst. Přijeli také představitelé z rodné obce P. Stuchlého, Boleslawi v sousedním Polsku. Tato hojná a spontánní účast kněží i věřících byla dokladem, jaké úctě se těší »staříček Stuchlý« u Božího lidu.

Olomoucký arcibiskup uvedl ve své homilii, že Don Stuchlý je příkladem toho, jak Bůh pů-

do Fryštáku byla dopravena z Turína socha Panny Marie Pomocnice křesťanů. Po celou dobu rozbalování klečel, pak povstal a políbil jí ruku. I dnešní shromáždění potvrzuje, že svou zbožnost přenášel do života dobře. Diecézní beatifikační proces, který dnes končí, probíhal dlouho a kazatel si všímá souvislosti posledních beatifikačních procesů s mapou tohoto kraje. Hrob Dona Stuchlého je zde ve Fryštáku. Nedaleko odtud v Napajedlích je hrob Aničky Zelkové, o několik kilometrů dále v Huštěnovicích se narodila matka Vojtěcha, kousek dále na Velehradě je hrob Stojanův a odtud je opět jen pár kilometrů do Ostrožské Lhoty, kde je rodiště a hrob P. Šuránka. Tito všichni žili zhruba ve stejné době, kdy bylo sice mnoho odpadů a mnoho problémů, ale byli zde i oni, lidé, kteří žili plně pro Boha a zane-

Arcibiskup Mons. Jan Bosko Graubner podepisuje závěrečné protokoly. Po jeho pravici biskupský delegát Mons. Jaroslav Němec a dále notář P. Hynek Černocho SDB.

P. Ignác Stuchlý SDB

(1869 - 1953)

PŘEHLED ŽIVOTOPISNÝCH ÚDAJŮ

- 14. 12. 1869** – narozen v Boleslavi v kraji ratibořském v Horním Slezsku, diecéze Vratislav. Rodiče: otec Šimon Stuchlý, matka Marianna, rozená Procházková.
- 15. 12. 1869** – křest ve farním kostele sv. Vavřince v Pišti v Moravském Slezsku, křtil farář Mauricius Buhla, kmotři František a Josefa Zlotý z Boleslavi.
- 1875 – 1883** – navštěvuje obecnou školu v Pišti.
- 1883 – 1891** – pro chatrné zdraví pomáhá doma v hospodářství.
- Léto 1891** – zřetelné povolání k řeholnímu a kněžskému životu.
- 2. 8. 1891** – hledá radu u františkánů v Opavě, promlouvá s kaplanem Pleschkou o řeholním a kněžském povolání. Jednoznačně se rozhoduje pro kněžské povolání.
- Od září 1891** – začíná studovat v klášteře u dominikánů v Olomouci, převorem je tam Angel Lubojacký.
- Přibližně v říjnu 1891** – pobyt na faře v Dražovicích u Vyškova u faráře Antonína Cyrila Stojana, od něho pravděpodobně poprvé slyšel o Donu Boskovi.
- Před Vánocemi 1891** – odjezd domů do Boleslavi.
- Po Vánocích 1891** – pobyt na Svatém Kopečku u Olomouce u paní Bartákové v malé komunitě organizované P. Lubojackým.
- 1893 – 1894** – pokračuje ve studiích v Klimkovicích na gymnáziu, které založil P. Lubojacký. Nadějně započaté dílo však po krátké době ztroskotalo. Ignác má 25 let, když je komunita studentů rozpuštěna. Ignác hledá, kde by mohl pokračovat ve studiu, aby mohl dosáhnout vytčeného cíle – kněžství. Navštěvuje kláštery v Polsku, redemptoristy v Července, konvikt ve Velkém Meziříčí, vykonal pouť na Sv. Hostýn, navštívil jezuity na Velehradě. Rozhodující se stala návštěva u P. Josefa Klvače v Olomouci. Ten přihlašuje Ignáce k salesiánům do Turína, za tři dny přichází telegram od hlavního představeného salesiánů Dona Ruy o přijetí.
- 8. 9. 1894** – Ignác přijíždí do Turína a je přijat Donem Ruou.
- 15. 9. 1894** – je připojen k polským aspirantům na Valsaliče, od pololetí pokračuje příprava na noviciát v salesiánském ústavu v Ivreji, intenzivní studium italštiny.
- 23. 8. 1895** – přijat rozhodnutím inspektoriální rady do noviciátu.
- 25. 8. 1895** – nástup do noviciátu, novicmistrem je Don Colombara.
- 6. 11. 1895** – přijímá obláčku z rukou Dona Ruy.
- 29. 9. 1896** – věčné sliby do rukou Dona Ruy.
- Školní rok 1896–1897** – klerik Stuchlý studuje filozofii a skládá s vyznamenáním zkoušky z agronomie na vysoké škole v Turíně (25. 5. 1897).
- 1897** – smrt otce a bratra Antonína.
- Podzim 1897** – návštěva domova a očekávání dopisu s pokyny pro další práci. Dopis s „poslušností“ pro salesiánský konvikt sv. Aloise v Gorici od Dona Barberise.
- Podzim 1897** – učitel a asistent v Gorici, studium teologie (ředitel Don Scaparone).
- 7. 3. 1900** – udělena tonsura a čtyři nižší svěcení.
- 22. 9. 1900** – podjáhenské svěcení v Turíně.
- 22. 12. 1900** – jáhenské svěcení.
- Prázdniny 1901** – jmenován prefektem v Gorici.

Průvod z kostela ke hrobu P. Stuchlého – část postupující přes náměstí

a účta k Matce Boží, kterou nazýval svou Matičkou. Nyní bude tyto záležitosti dále zkoumat římská kongregace. Komise kardinála a biskupů a pak i Svatý otec musí dospět k závěru o hrđinském stupni ctností služebníka Božího. Svatí jsou velkým darem církvi i lidstvu. Je velká čest pro náš národ, že máme stále své kandidáty svatosti, řekl v závěru svého vystoupení Mons. Němec.

Poté olomoucký arcibiskup a členové komise podepsali diecézní akta, která postulátor P. Ladislav Vík SDB odveze do Říma.

Po slavnostním Te Deum se průvod účastníků za zpěvu mariánských písní odebral na míst-

ní hřbitov k hrobu služebníka Božího P. Ignáce Stuchlého. Odpočívá zde na fryštáckém hřbitově ve společném hrobě s Mons. Augustinem Štanclem, který byl spoluzakladatelem salesiánského díla a prvního salesiánského ústavu a kolébky českých salesiánů ve Fryštaku v roce 1927.

Nyní je na nás, abychom si vyprosili nezbytné Boží znamení a dopomohli tak k pozdvížení Dona Stuchlého k účtě oltáře i k hojnému následování jeho svatého života k prospěchu salesiánské kongregace, která v poslední době strádá nedostatkem dorostu, i k prospěchu církve v naší vlasti.

-ls-

U hrobu: Arcibiskup Mons. Graubner s českým provinciálem P. Janem Komárkem SDB

3. **11. 1901** - vysvěcen na kněze kardinálem Missiou. První rok jeho kněžství se vyznačuje tím, že si osvojil velikou lásku k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
4. **11. 1901** - primiční mše svatá v Gorici.
10. **10. 1910** - přijíždí jako prefekt do Lublaně na Rakovniku, má 41 roků. Zde ho čeká velká práce. Salesiánské dílo se tam ocitlo ve velkých nesnázích, nastává velmi těžké období. Při ústavu zřizuje a vede hospodářství, které umožňuje výživu chlapců. Měsíčně jezdí do noviciátu na Radně konat duchovní obnovu.
- 1920 - 1921** - Don Stuchlý je povolán zpět do Lublaně, aby dostavěl chrám Panny Marie Pomocnice, jehož stavba byla započata již v roce 1904.
- Jaro 1922** - jako delegát na inspektoriální kapitulu, konanou v Oswięcimi, se zastavil cestou také doma v Boleslawi a na některých místech na Moravě.
8. **9. 1924** - byl kardinálem Cagliem vysvěcen chrám Panny Marie Pomocnice v Lublani. Při této příležitosti se s kardinálem setkává i Don Stuchlý.
- Podzim 1924** - je jmenován ředitelem začínající oratoře na Kodeljevu (Mladinski dom).

POČÁTKY ČESKÉHO SALESIÁNSKÉHO DÍLA (Don Stuchlý má 55 roků)

- Po Vánocích 1924** - Don Ricardone posílá Dona Stuchlého do české komunity chlapců v Perose a připravuje podmínky pro přechod českého salesiánského díla do naší vlasti.
25. **1. 1925** - Don Stuchlý přijíždí do Perosy (Itálie), kde byli hoši už od 13. 12. 1924. Formuje komunitu chlapců po tři školní roky - do konce školního roku 1926-1927.
- Léto 1927** - Don Rinaldi, hlavní představený, posílá Dona Stuchlého do Fryštáku. Po cestě se spolu se slovinskými poutníky zastavuje na Velehradě.
28. **9. 1927** - na svátek českého patrona, sv. Václava, přijíždí do Fryštáku chlapečci z Itálie, ředitelem je jmenován Don Kodžola, Don Stuchlý je prefektem.

Hrob P. Ignáce Stuchlého a Mons. Dr. Augustina Štancla

Dokumenty podepisuje biskupský delegát Mons. Dr. Jaroslav Němec a připravuje se notář P. H. Černoš SDB

POČÁTKY SALESIÁNSKÉHO DÍLA V ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE

18. **8. 1928 - 14. 9. 1935** - Don Stuchlý je ředitelem salesiánského domu ve Fryštáku a inspektoriálním rádcem jugoslávsko-československé inspektorie.
- Jaro 1934** - účastní se kanonizace sv. Jana Boska v Římě.
14. **11. 1934** - vstupují salesiáni do Ostravy, ředitelem domu je jmenován Don Stuchlý, prefektem je jmenován Don Trochta, který začíná budovat i dílo v Praze-Kobylisích.
14. **9. 1935** - je jmenován inspektorem samostatné československé inspektorie.
24. **1. 1936** - vláda ČSR schválila salesiánskou kongregaci a dala jí povolení k působení v Československu.
- 1939** - rozdělení Československa na Protektorát Čechy a Morava a na autonomní stát Slovensko. Zodpovědnost za slovenské dílo přebírá Don Bokor - ředitel v Šaštíně, Don Stuchlý zajíždí na Slovensko málo, spíše jako host.
10. **1. 1940** rozdělení inspektorie Dona Boska na českou a slovenskou. P. Ignác Stuchlý zůstává inspektorem česko-moravské inspektorie s pěti centry: Fryšták, Ostrava, Praha, Brno a Pardubice.
- 1940 - 1945** - koordinuje činnost všech salesiánských domů a salesiánů vůbec v těžkých válečných podmínkách. Řada domů je na nátlak Němců zabrána pro válečné potřeby Německa.
- 1945 - 1948** - po skončení války se salesiánské dílo zdárně rozvíjí, je zaregistrováno 12 salesiánských domů.
16. **11. 1947** - při svěcení Dona Trochty na litoměřického biskupa pronáší Don Stuchlý prorocká slova o budoucnosti díla.
24. **2. 1948** - ve svých 78 letech opouští úřad inspektora (novým inspektorem se stává P. A. Dvořák) a vrací se v tichosti do mateřského ústavu - do Fryštáku. Stává se z odpovědníkem chlapců a hodně čte, vynahrazuje si to, na co neměl nikdy čas.
14. **12. 1949** - se dožívá 80 let života, v Přestavkách proběhla skromná rodinná salesiánská oslava. Při ní projeví vděčnost za celou jeho životní práci také nový moravský metropolita arcibiskup Matocha, hlavní představený Don Ricardone, osobně Mons. Štancl a za salesiány Don A. Dvořák.

5. 3. 1950 - vážné onemocnění - první záchvat mrtvice.

15. 3. 1950 - do salesiánských ústavů byli dosazeni vládní zmocněnci.

V noci ze 13. na 14. 4. 1950 - policií a milicí byly obsazeny všechny salesiánské domy. Don Stuchlý je odvezen k sestřím františkánkám do Zlína a potom převezen do Domova důchodců v Lukově u Fryštáku.

Leden 1953 - druhý mrtvicový záchvat.

17. 1. 1953 - ve 22.35 Don Ignác Stuchlý umírá ve věku 83 let.

22. 1. 1953 - se koná pohřeb z kostela sv. Mikuláše ve Fryštáku, pohřben je na místním hřbitově.

20. 1. 2001 - uzavření diecézního procesu blahořečení.

Kytice, kterou na hrob položila delegace příbuzných a přátel z rodiště P. Stuchlého, Boleslavi

Římská kongregace pro svatořečení může uznat, že se stal určitý zázrak na přímluvu P. Ignáce Stuchlého SBD:

1. jestliže se vyzýval o pomoc pouze P. Ignác Stuchlý (nikoli několik svatých nebo kandidátů svatosti), což je třeba později odprísáhnout;

2. je-li mimořádné uzdravení náležitě doloženo: a) před uzdravením lékařskou diagnózou - rentgen. snímky - s datem vyšetření, podpisem a razítkem příslušného lékaře; b) během nemoci nebo úrazu podrobným popisem průběhu léčeni, užívaných léků a léčebných postupů, vše podepsáno a orazítkováno příslušným lékařem; c) po uzdravení: fotografiemi - rentgen. snímky - uzdravené části těla, lékařským posudkem podepsaným příslušným odborníkem, zda mohlo dojít k uzdravení vlivem užívaných léků nebo léčebných postupů, zda bylo uzdravení náhlé a zda se choroba časem nevrátila.

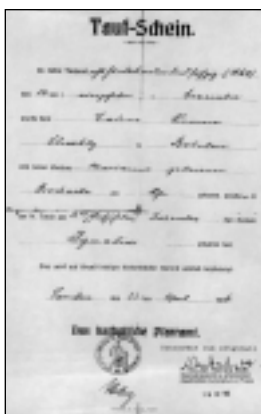
Bez těchto náležitostí kongregace proces blahořečení P. Stuchlého vůbec nezačne. Pouze mučedníci nepotřebují ke svému svatořečení doložený zázrak na svou přímluvu.

PŘEKLAD KŘESTNÍHO LISTU

Roku tisícího osmistého šedesátého devátého (1869) dne 14-ého (čtrnáctého) prosince se rolníku Šimonu Stuchlému v Boleslavě z jeho manželky Marie, rozené Procházkové, narodil syn, který při křtu sv. dne 15. (patnáctého) prosince obdržel jméno Ignác.

Toto se na základě zdejších chrámových knih tímto úředně osvědčuje.

Píší, dne 23. dubna 1916. Katolický farní úřad. L. S. Wolny v.r.

PROSBA O DARY

Prosíme: Pomozte dostavět kostel sv. Jana Boska u oratoře v Havířově. Dary můžete poukázat na účet u Komerční banky Havířov. Číslo účtu: 193495110247 / 0100, k. symbol 0379, variab. symbol 48806030, majitel účtu: Církevní středisko mládeže sv. J. Boska, Haškova 1, 736 01 Havířov.

Druhou možností poslat svůj dar je použit blanco-poštovní poukázky C a napsat shora uvedenou adresu Církv. střediska mládeže sv. Jana Boska. Předem upřímné „Pán Bůh zaplat!“

P. Václav Filipec SDB

Všemohoucí věčný Bože,
plný milosrdenství ke svým dětem,
tys vedl svého věrného služebníka Ignáce,
aby už zde na zemi svou láskou a pokorou,
modlitbou a horlivostí pomáhal zejména mládeži
znovu najít cestu ke Kristově církvi.
Dej, ať je mu přiznána pocta a sláva svatořečení.
Nám pak dopřej, abychom ho dokázali
napodobovat v modlitbě a činnosti,
a tak přispěli k mravní
a duchovní obrodě lidí kolem nás.
Na přímluvu svého služebníka Ignáce vyslyš prosbu,
se kterou se k tobě obracíme,
a daruj nám ze své lásky, aby . . .

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí.
Maria, Pomocnice křesťanů,
oroduj za nás.

V Římě 1. února 1989

Nihil obstat

Fabianus Veraja, subsecretarius